AZI, CONTINUAREA DEZBATERII PRIVIND AMPLITUDINEA

ŞI EFICIENŢA REZERVORULUI DE PERFORMERI

LICEUL DE ATLETISM DIN CIMPULUNG MUSCEL A DEPĂŞIT STADIUL EXPERIMENTULUI

● Ritm competitiv de creştere ● Reper: valoarea internaţională ● Simbioză necesară: marea performanţă şi realizarea programului şcolar

Despre acest liceu, unicat al atletismului nostru, s-a mai scris şi nu de puţine ori.

Acum, după doi ani de activitate, este necesar să vedem ce contribuţie a adus el la progresul atletismului nostru, cum a răspuns cerinţelor generale şi ce perspective are.

Să arătăm, mai întîi, succint, care sînt realizările liceului.

	1971	1972	1973 (prevederi)
● *Titluri de campioni*	8	22	30
● *Recorduri ale României*	25	39	50
● *Campioni balcanici*	—	6	9
● *Sportivi în lotul de juniori*	7	19	25
● *Sportivi în lotul de seniori*	—	2	4
● *Atleţi între cei mai buni 20 de juniori din Europa*	—	4	7

Iată, aşadar, cum a evoluat eficienţa acestei unităţi de-a lungul a două sezoane.

Trebuie să fim de acord că un asemenea ritm de progres nu am mai avut la nici o unitate atletică de juniori. El este în pas cu ritmul internaţional. Un asemenea progres susţinut este specific şi evoluţiei unor performeri care, în intervale scurte de timp, au făcut salturi mari.

Iată cîteva exemple în acest sens:

Liliana Leau 59,5 în 1970—54,9 în 1972 (400 m)

Dorel Cristudor 11,2 în 1970—10,5 în 1972 (100 m)

Mariana Nan 39.94 în 1971 — 47,72 în 1972 (disc)

Virgil Miloiu 51,5 în 1971 — 49,0 în 1972 (400 m)

Mircea Zamfirescu 51,10 în 1971—58,60 în 1972 (ciocan)

Andrei Iţă (născut 1956) 11,6 în 1971—10,8 în 1972 (100 m)

Niculina Lungu (născută 1957) 63,2 în 1971 — 56,5 în 1972 (400 m).

Toţi aceştia ne dau temei să afirmăm că astfel de salturi sînt posibile atunci cînd ne preocupă dublarea talentului cu o sîrguincioasă muncă de pregătire. De altfel, deosebit de interesante ni se par cele două ţeluri care călăuzesc activitatea cadrelor acestui liceu: obţinerea în minimum de timp a randamentului maxim şi compararea rezultatelor cu cele din Europa şi din lume.

O întrebare se naşte în mod firesc: ce stă la baza acestei eficienţe? Cîteva lucruri ni se par definitorii: climatul propice atletismului creat în cadrul judeţului de către organele locale de partid şi de stat, sprijinul real, continuu, dorinţa de afirmare şi progres (Argeşul, acest judeţ al hărniciei, a devenit şi un judeţ al atletismului); gruparea într-un perimetru foarte restrîns (cîteva sute de metri) a localului de şcoală, a căminului, cantinei, sălii de sport, pistei de atletism; responsabilitatea, atmosfera de lucru, înţelegerea şi prietenia care animă toate cadrele didactice, inclusiv cele de cultură generală (care s-au transformat în adevărati suporteri ai atleţilor, realizîndu-se astfel o conlucrare foarte bună pentru atingerea celor două scopuri de bază: marea performanţă şi respectarea programului şcolar). În sfîrşit, receptivitatea, dorinţa de afirmare care caracterizează cadrele de specialitate, în sensul realizării pregătirii pe orice timp şi în orice condiţii, de două ori pe zi, cu invalidarea termenului de „fortare", invocat de unii antrenori comozi. Deşi tineri în majoritate, profesorii de specialitate ai liceului se formează odată cu tinerii atleţi pe care îi dezvoltă, cartea lor de vizită completîndu-se mult mai repede decît la alţi specialişti.

Experienţa liceului a început să devină un bun comun. Aceasta constituie, de altfel, şi raţiunea sa de experiment. La Snagov, cu prilejul recentei consfătuiri a cadrelor tehnice, o impresie deosebită a lăsat expunerea ţinută de directorul şcolii, prof. **Gabriel Bădescu**, privitoare la sistemul de lucru şi organizarea liceului de atletism, lucru observat mai pregnant atunci cînd unele grafice, planuri, programe etc. au fost solicitate de numeroşi profesori şi antrenori de atletism din întreaga ţară.

Pentru 1973, colectivul liceului şi-a fixat obiective deosebit de pretenţioase, din care unele au fost amintite mai sus. Pe alocuri, în privinţa unor atleţi am fost înclinaţi să zîmbim. Este vorba, de pildă, de Dorel Cristudor (10,3 la 100 m), Liliana Leau (sub 54 sec. la 400 m), Mariana Nan (53 m la disc), Virgil Miloiu (47,7 la 400 m), Mihai Ifrim (5:42,0 la 2000 m obstacole). Ne-am amintit, însă, că şi în 1971 cei din Cimpulung şi-au fixat obiective foarte tari pe care, apoi, le-au realizat şi depăşit. Ei au toate şansele de reuşită şi în anul viitor dacă îşi vor intensifica activitatea, dacă vor gîndi în perspectivă şi vor beneficia în continuare de un sprijin multilateral.

N. MIHAIL

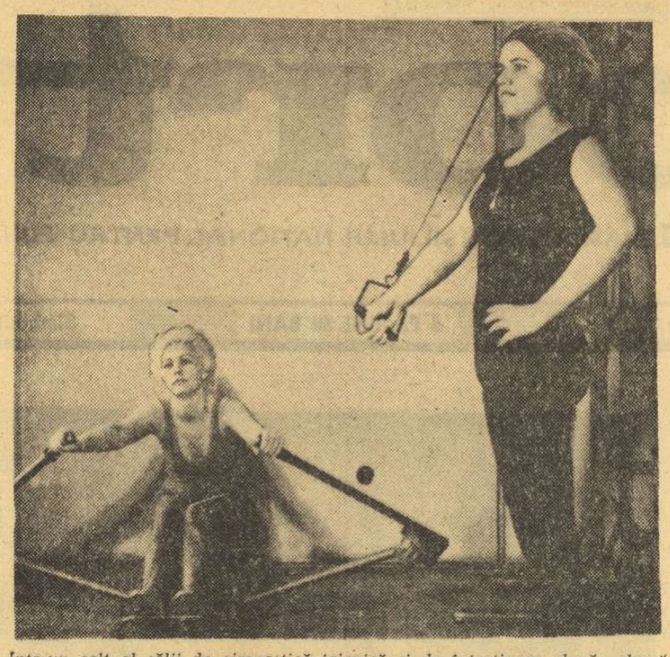

Într-un colţ al sălii de gimnastică igienică şi de întreţinere, două „eleve" lucrează în acest moment, la „rame" şi la „ergometru", aparate prin care se realizează întărirea forţei braţelor, a abdomenului, a spatelui...

Foto: I. MIHĂICA

GIMNASTICA IGIENICĂ ŞI DE ÎNTREŢINERE, UN REUŞIT EXPERIMENT ÎN SECTORUL I

Pe calea Victoriei, vizavi de Palatul Telefoanelor, există o sală de sport care, deşi nu-şi semnalează existenţa printr-o firmă sclipitoare, atrage zilnic zeci şi zeci de bucureşteni.

Este o sală de sport cu o activitate unică în felul ei, frecventată deopotrivă de copii şi virstnici. Aici se practică gimnastica — o gimnastică specială numită igienică şi de întreţinere.

Am răsfoit caietele cu însemnări ale profesoarelor de educaţie fizică **Vali Danciu şi Sandra Constantinescu** şi nu mică ne-a fost surpriza. Persoane, ca de pildă, N.D., prezentată la acest centru cu 105 kg, după numai cîteva luni de gimnastică la spaliere şi diverse alte aparate, a ajuns să cîntărească 64 kg. Cazul nu este izolat. M. I. a coborît de la 75 kg la 55 kg, I. C. de la 78 kg la 57 kg.

În aceeaşi măsură şi cu aceleaşi rezultate eficiente, gimnastica igienică şi de întreţinere acţionează însă asupra întăririi sănătăţii în general. Se realizează conectarea respiraţiei, se intensifică circulaţia, muşchiul cardiac este întărit, se obţine o echilibrare a pulsului şi a tensiunii arteriale. Prin exerciţii speciale se creează un bun echilibru endocrin, sînt tonifiaţi nervii, rezistenţa la efort creşte şi ea considerabil, este corectată ţinuta în ansamblul ei, mişcările devin mai armonioase, mersul mai elastic etc.

Deci, zeci şi zeci de avantaje — toate explicînd, desigur, suprasolicitarea permanentă a sălii din calea Victoriei nr. 52.

Cînd şi din a cui iniţiativă a luat fiinţă acest centru de gimnastică igienică şi de întreţinere? Actul de naştere i-a fost semnat în 1966. Într-o sală, pe strada Nuferilor. Apoi, din 1968 şi-a strămutat sediul aici, pe calea Victoriei. Consiliul pentru educaţie fizică şi sport al sectorului I s-a preocupat permanent ca acest centru să se dezvolte pe măsura importanţei misiunii sale. Aşa au început dotările sălii cu fel de fel de aparate. Profesorii, (la început doar Sandra Constantinescu), cuceriţi de noutatea acestei activităţi şi stimulaţi de primele rezultate ale muncii lor, nu s-au mai mulţumit să aplice în practică doar cunoştinţele acumulate la Institut, ci au căutat să se perfecţioneze, studiind diverse lucrări, de specialitate, recomandate de medici, de către cadre didactice cu experienţă. Aşa au reuşit să amplifice gama metodelor de lucru spre realizarea scopului pe care şi l-a propus centrul. Urmarea? Rezultatele spectaculoase, dintre care unele le-am şi amintit în rîndurile de mai sus.

Consiliul pentru educaţie fizică şi sport al sectorului I are deci toate motivele să se mîndrească cu succesele centrului de gimnastică igienică şi de întreţinere, căruia i-a dat viaţă. A fost o experienţă reuşită care merită a fi extinsă şi în alte sectoare ale Bucureştiului şi chiar în întreaga ţară.

Gh. ŞTEFANESCU

P.S. Sala de gimnastică igienică şi de întreţinere de pe calea Victoriei funcţionează între orele 8 şi 21, fără întrerupere. Zilnic se perindă pe aici persoane împărţite în 11 grupe, care reunesc, fie copii de 7—8 ani, fie tineri şi tinere de 25, 30 de ani sau oameni maturi de 40, 50 şi chiar 70 de ani.

SAH

PUNCT FINAL ÎN CAMPIONATUL NAŢIONAL MASCULIN

Ieri dimineaţă, în sala Constructorul, au fost reluate partidele întrerupte în ultima rundă a finalei campionatului naţional masculin de şah. În două dintre ele (**Stanciu — Mititelu şi Ungureanu — Wolf**) remiza a fost consemnată joi seara, după rundă. **Ciocâltea** a jucat (de data aceasta) foarte precis finalul de turnuri şi pioni cu **Bondoc**, obţinînd victoria. **Mozeş** şi-a realizat şi el avantajul, aducîndu-i sătmăreanului **Follert a** 17-a(!) — şi ultima — înfrîngere în turneu.

La amiază a avut loc închiderea competiţiei şi festivitatea de premiere. Tovarăşul **Francisc Hartman**, secretarul general al F.R.Ş., directorul concursului, i-a înmînat lui **Carol Partos** cupa, medalia de aur şi diploma de campion de şah al României, felicitîndu-l călduros pentru marele succes repurtat şi urîndu-i să urce necontenit pe scara măiestriei în acest joc dificil şi pretenţios.

Medalia de argint i-a revenit maestrului internaţional **Theodor Ghiţescu**, iar aceea de bronz maestrului internaţional **Victor Ciocâltea**. Egali ca număr de puncte, primul a beneficiat de un „Sonneborn" superior.

În general, ordinea finală a campionatului reflectă — socotim fidel — scara valorilor actuale din şahul românesc. Într-un asemenea turneu foarte eterogen, locurile de frunte au revenit, cum era şi normal, jucătorilor constanţi, de regularitate, iar dintre ei, cel mai în formă s-a dovedit a fi, la această oră, **Carol Partos**, care — alături de **Ciocâltea** — încheia competiţia neînvins.

Revine, după o absenţă de un an în primul eşalon naţional, tînărul maestru **Mihai Ghinda**. Sînt absolut notabile locurile ocupate de maeştrii generaţiei mai vechi, **Neamţu, Mititelu, Nacht, Stanciu**. Promiţătoare evoluţia fostului campion de juniori, **Valentin Stoica**. Fără îndoială au aspirat la mai mult şi, desigur, pot mai mult, „olimpicii" noştri, **Ghizdavu** şi **Ungureanu**.

Excepţînd evoluţia cu totul slabă a lui **Iuliu Follert**, finala a fost echilibrată, fapt ce-l denotă procentajele realizate: cîştigătorul — 73 la sută, al 12-lea clasat — 50 la sută. Numai opt concurenţi n-au reuşit să obţină jumătate din punctajul posibil, unul, însă (Şubă), fiind foarte aproape de el. Semnificativ, în aceeaşi ordine de idei, este faptul că 10 participanţi (deci jumătate) au reuşit să se încadreze în norma de maestru cerută de acest turneu: 10 puncte.

Desigur, a 36-a finală a campionatului de şah presupune o analiză mult mai amplă, pe care o vom face într-unul din numerele viitoare.

Valeriu CHIOSE

CLASAMENTUL CELUI DE AL 36-LEA CAMPIONAT DE ŞAH AL ROMÂNIEI

1. CAROL PARTOS (Petrolul Ploieşti) 14 p.

2—3. **Theodor Ghiţescu, Victor Ciocâltea** (ambii Constructorul Bucureşti) 13½ p.

4. **Mihai Ghinda** (I.T.B.) 12 p.

5. **Şerban Neamţu** (Jiul Petroşani) 11½ p.,

6—9. **Dumitru Ghizdavu** (Universitatea Bucureşti), **Gheorghe Mititelu** (Portul Constanţa), **Edgar Nacht** (I.T.B.), **Emil Ungureanu** (Mureşul Tg. Mureş) 11 p.

10—11. **Valentin Stoica** (Politehnica Bucureşti), **Traian Stanciu** (Constructorul Bucureşti) 10½ p.,

12. **Volodea Vaisman** (Medicina Iaşi) 9½ p.,

13. **Mihai Şubă** (Universitatea Bucureşti) 9 p.,

14. **Sergiu Grünberg** (Universitatea Bucureşti) 8 p.,

15—16. **Ervin Mozeş** (Vagonul Arad), **Dan Wolf** (Locomotiva Bucureşti) 7½ p.,

17—18. **Gheorghe Rotariu** (Locomotiva Bucureşti), **Dan Bondoc** (I.T.B.) 6 p.,

19. **Nicolae Dăneţ** (Recolta Bucureşti) 5 p.,

20. **Iuliu Follert** (Someşul Satu Mare) 1½ p.

(La punctaj egal, ordinea a fost stabilită de punctajul Sonneborn al coeficienţilor).

SCRIMĂ

Viaţa în secţii

POLITEHNICA IAŞI NU SE REZUMĂ LA DAN IRIMICIUC...

Iaşul sportiv trăieşte, de vreo trei ani încoace, momente de mari satisfacţii. I le prilejuiesc scrimerii, sportivii de la Politehnica şi, în ultimă instanţă, sabrerul **Dan Irimiciuc**. Medaliat cu argint la Campionatele mondiale de tineret din 1969 (Genova), campion naţional de seniori doi ani consecutiv, în 1970 şi 1971, aflat pe podium anul acesta la un mare turneu continental („Cupa Santelli") şi împreună cu echipa României — în care a avut un aport substanţial — pe locul 4 la J.O. de la München, Irimiciuc, cel mai bun produs al scrimei ieşene şi, la ora actuală, primul sabrer român — confirmat de finalele „Cupei României" — este un sportiv preţuit şi respectat, acolo, în oraşul de pe Bahlui. Are toate motivele: este singurul sportiv ieşean care a făcut parte din lotul olimpic al ţării noastre.

Antrenorul **Nicolae Pufnei** (floretist şi sabrer, cu două decenii în urmă), l-a descoperit pe Irimiciuc acum 11 ani, cînd se înfiinţa secţia de scrimă a Politehnicii. Dan a fost unul dintre cei aproape 500 de copii care l-au... asaltat pe maestrul Pufnei cu întrebarea: **„Aş putea să ajung şi eu un muşchetar?"** Irimiciuc a perseverat, a fost un exemplu de dăruire şi de muncă pe lîngă faptul că posedă calităţi native şi după cum reiese din rîndurile de mai sus — şi-a văzut visul cu ochii...

★

Politehnica Iaşi nu numără prea mulţi scrimeri. Doar 25. În afara lui Irimiciuc mai activează acolo 14 trăgători de categoria I şi 10 de categoria a II-a, sabreri şi floretişti, dar sînt sportivi bine selectaţi, tineri în măsură să confirme aşteptările cît de curînd. În parte au şi făcut-o: **Dan Popescu** a ocupat locul 3 la finalele „Cupei României" şi a fost printre fruntaşi la Balcaniada de la Ankara, în timp ce un alt sabrer, **Vasile Şuta**, face parte din echipa lui „Poli", clasată anul acesta pe locul secund la naţionale, după Steaua pe care a şi întrecut-o cu 9—7 (prima înfrîngere a campionanei după 13 ani!) şi o talonează strîns în ultima vreme. Tot la Politehnica Iaşi activează doi floretişti cu remarcabile calităţi — este vorba de **Nicolae Vlad** şi **Vasile Aniculesei** — trăgători de bază în echipa pe care au purtat-o, în divizia a doua, din victorie în victorie, astfel că aceasta a promovat acum în prima divizie a ţării. **Cu alte cuvinte, anul viitor, clubul Politehnica Iaşi va avea — prin scrimă — două formaţii în primul eşalon sportiv al ţării. Să recunoaştem că munca antrenorului Nicolae Pufnei prezintă o lăudabilă încărcătură de eficienţă.**

La Politehnica Iaşi există şi o echipă de spadă. Locul 4 în divizia B. O promisiune pentru... 1974. Este totuşi foarte mult, dacă ţinem seama că principalul club sportiv ieşean nu dispune, la scrimă, decît de UN SINGUR ANTRENOR. Abia acum a apărut un tînăr, în persoana lui **Vasile Iftimie**, fost elev al maestrului Pufnei, care a acceptat să se dedice profesiei de antrenor. În vară, el va absolvi Facultatea de educaţie fizică şi este hotărît să lucreze alături de fostul său profesor.

★

Toate ar fi bune la „Poli" Iaşi, dacă — după rezultatele amintite — ar exista ceva mai multă înţelegere faţă de condiţiile de antrenament ale trăgătorilor. Actualmente, la acest capitol, este de semnalat o improvizaţie, asupra căreia mai insistăm fiindcă nu face cinste mişcării sportive ieşene. Sugerăm, în schimb, conducerii clubului (preşedinte, **prof. dr. ing. Mihai Gafiţeanu**, prorector al Institutului politehnic şi — după cîte ne-am dat seama — un mare susţinător şi admirator al sportivilor autentici, adică cu bune performanţe în competiţii şi cu merite la învăţătură) **să găsească o soluţie mai adecvată problemei pregătirii, poate cedînd secţiei sala care s-a eliberat prin trecerea unei secţiuni a facultăţii de chimie în localul nou al institutului de specialitate.** Am opina pentru o asemenea rezolvare, ţinînd seama că sala în cauză se află chiar în „inima" Politehnicii şi sportivii nu ar mai pierde un timp foarte preţios cu deplasarea la alte baze, iar clubul n-ar mai suporta marele handicap de a fi chiriaş...

În fine, nădăjduim că scrima ieşeană — prin intermediul Politehnicii, care beneficiază la această secţie de un preşedinte inimos şi competent ca tov. **Vasile Manolache** — va găsi căi pentru a ieşi din impas, de a se număra totodată printre centrele de elită ale ţării. A nu se uita: maestrul N. Pufnei s-a angajat ca în viitorii ani să mai aducă în prim plan o echipă de sabie alcătuită din **Ad. Neagu, M. Michere, R. Grossu** (copia fidelă a lui Irimiciuc), **S. Tucaliuc** şi **I. Bituca**. Deocamdată cei cinci muşchetari sînt finalişti la juniori mari.

BASCHET

Mîine, la Timişoara UNIVERSITATEA — STEAUA, UN DERBY TRADIŢIONAL

Derby-ul săptămînii va fi găzduit, mîine dimineaţă, de eleganta sală Olimpia din Timişoara. Protagoniste vor fi echipele masculine Universitatea şi Steaua, aflate, ca şi în anii trecuţi, pe poziţii fruntaşe în divizia A şi candidate la locurile medaliate ale campionatului naţional. Timişorenii, cu Ionescu, Cîmpeanu, Czmor şi Mănăilă în mare formă (au dovedit-o, pînă acum, etapă de etapă) vor încerca să străpungă reduta steliştilor prin jocul complet în atac cu care ne-au obişnuit în ultima vreme. Formaţia Steaua, înapoiată de la Anvers cu o înfrîngere (76—80) care valorează, în cupele europene, cît o victorie, este hotărîtă să privească partida cu Universitatea drept o repetiţie cu public a întîlnirii ce o va susţine, joi, cu Racing Ford Anvers şi, de aceea, va folosi toate mijloacele tehnice şi tactice pentru a-şi însuşi victoria la cel puţin cinci puncte diferenţă. În perspectivă, deci, o întîlnire echilibrată şi, în orice caz, atractivă pentru publicul timişorean atît de îndrăgostit de baschet. Celelalte meciuri ale etapei a IX-a a diviziei masculine se dispută între echipe aflate în partea de mijloc sau de jos a clasamentului: Rapid — I.E.F.S., Politehnica Bucureşti — Politehnica Cluj, Voinţa — Farul şi ICHF — Academia Militară.

La fete, baschetbalistele de la Rapid continuă suita meciurilor dificile, avînd, de astă-dată, drept adversare pe jucătoarele de la Universitatea Timişoara, aflate în plină ascensiune. Celelalte partide: Constructorul — Politehnica, Voinţa Bucureşti — Universitatea Cluj, Voinţa Tg. Mureş — IEFS, Crişul — Sănătatea Satu Mare.

★

După etapa a IV-a, intermediară, clasamentul campionatului naţional feminin se prezintă astfel:

1. Rapid	4	3	1	257—234 7
2. Polit. Buc.	4	3	1	302—223 7
3. I.E.F.S.	3	3	0	239—110 6
4. Voinţa Buc.	4	2	2	311—276 6
5. Univ. Timişoara	4	2	2	259—256 6
6. „U" Cluj	4	2	2	241—254 6
7. Constructorul	4	1	3	195—256 5
8. Sănătatea	4	1	3	212—282 5
9. Voinţa Tg. Mureş	4	1	3	243—345 5
10. Crişul	3	1	2	171—194 4

POPICE

Banii trebuie folosiţi cu maximum de randament!

GRABA POATE STRICA TREABA...

Se ştie că ziarul nostru duce, de mai mulţi ani, o susţinută campanie împotriva viciilor unor piste de popice, care denaturează rezultatele. Ancheta noastră asupra arenelor care aduc avantaje evidente gazdelor a continuat şi în cursul actualului campionat, dînd în vileag particularităţi de natură să falsifice scorurile. Sălile respective se cunosc. Ceea ce ni se pare mai reprobabil, este faptul că o serie de comisii judeţene de specialitate au omologat astfel de piste, făcîndu-se părtaşe cu cei care umblă după victorii cu orice preţ.

În raidul nostru la arenele în cauză am scos la iveală principalele modificări aduse pistelor, scopul lor fiind de a îngreuna misiunea oaspeţilor şi, în acelaşi timp, a facilita victoria gazdelor. Le repetăm în speranţa că autorii lor vor renunţa la astfel de avantaje înşelătoare şi dăunătoare, căci, atunci cînd la rîndul lor, joacă în deplasare, ei au o comportare slabă, deoarece s-au deprins cu mişcări greşite, datorate particularităţilor arenelor proprii. Iată „secretele" succeselor ieftine: formarea unor canale prin ciocănire, sau cu lampa cu benzină; micşorarea rozetelor, în aşa fel încît popicele cad aproape singure; distanţele între popice sînt neuniforme, creîndu-se canale îngustate şi ştiute numai de localnici; în sfîrşit, se deregleză scîndura de lansare.

Analizînd recent această stare de lucruri, biroul federal a luat hotărîrea ca pistele sălilor Constructorul Bucureşti, Victoria Bod, Cetatea Giurgiu, Petrolul Băicoi şi Spartac Satu Mare să fie turnate din nou în pauza dintre tur şi retur; arenele Voinţa Bucureşti, Rapid Bucureşti şi Metrom Braşov intră sub acelaşi regim după încheierea campionatului.

Cercetînd regulamentul competiţiei divizionare şi posibilităţile ca această măsură să fie transpusă în viaţă cu maximum de eficienţă, se constată că hotărîrea forului de resort este pripită. Să argumentăm.

În primul rînd, ne aflăm la sfîrşit de an şi, din investigaţiile întreprinse, am constatat că asociaţiile şi cluburile vizate au cheltuit aproape toate fondurile pe 1972 şi nu mai au banii necesari pentru reamenajările impuse. Apoi timpul pentru procurarea materialelor este scurt, iar tehnicienii capabili să toarne piste de bună calitate sînt atît de puţini, încît nu pot acoperi în răstimpul dintre tur şi retur toate lucrările. În acest caz, se va apela la oameni mai mult sau mai puţin autorizaţi şi, în consecinţă, banii investiţi nu vor fi folosiţi cu maximum de randament. Şi încă ceva foarte important: în regulamentul campionatului se stipulează clauza ca la egalitate de puncte echipa care se va califica în turneul final va fi decisă de popicele doborîte în meciurile susţinute în deplasare. *Această prevedere a fost introdusă în regulament tocmai pentru a anula avantajul creat de arenele proprii. Cum s-a consumat aproape jumătate din campionat, iar o serie de echipe au realizat pe pistele deformate scoruri extrem de mari,* ce se va întîmpla cu celelalte formaţii angrenate în cursa pentru titlu, care vor evolua pe arene renovate, unde se vor obţine rezultate cu 200 sau 300 de „bete" mai puţin? *Firească că echipele care urmează să joace în retur pe pistele refăcute au toate motivele să fie nemulţumite, pentru că ele* n-au beneficiat de aceleaşi condiţii de joc.

Reafirmînd dezacordul faţă de mijloacele folosite de unele echipe pentru a se menţine în divizie, credem totuşi că turnînd pistele sub presiunea grabei nu se poate rezolva sută la sută problema. Aşadar, în actualul context, ţinînd seama de posibilităţile materiale, tehnice şi de clauzele regulamentare în vigoare, găsim mai util ca întrecerile campionatului să continue în condiţiile în care au început. Dar la ediţia următoare să nu se mai admită nici un fel de concesie!

Traian IOANIŢESCU

RUGBY

PENULTIMUL ASALT... AL TURULUI

14 echipe de rugby — din primul eşalon al ţării — se vor întrece mîine pe 7 terenuri din ţară (Bucureşti, Timişoara, Suceava, Bîrlad şi Petroşani) în penultima etapă a campionatului divizionar. Este o etapă în care componenţii fiecărei formaţii îşi pun mari speranţe. Cei de la **Steaua**, de pildă, doresc neapărat o victorie pentru a termina demn — aşa cum merită — turul ediţiei 1972/73. Celelalte trei „următoare" aflate la egalitate de puncte între ele — 25 — şi anume: **Universitatea Timişoara, Ştiinţa Petroşani şi Dinamo**, vor să... petreacă iarna, evident, cît mai aproape de lider şi dacă se poate chiar pe locul II.

A douăsprezecea etapă — cea de mîine — programează în Capitală trei întîlniri. Şi dacă misiunea metalurgiştilor de la **Vulcan** apare mai uşoară în faţa **Preciziei** din Săcele, celelalte două gazde bucureştene, deşi favorite, au misiuni grele. **Steaua** va primi replica „XV"-ului de la Sibiu — **C.S.M.** — cu o frumoasă evoluţie în acest campionat (locul 5 în clasament), iar **Dinamo** al echipei de pe litoral: **Farul**. În ţară, meciul de la Timişoara apare cu rezultat cert. **Universitatea** nu poate pierde în faţa **Gloriei**. Grea misiunea succesorilor de la C.S.M. (dat fiind forma pe care o deţin) în faţa **Sportului studenţesc**, chiar dacă joacă acasă. Mai experimentată, formaţia studenţească poate cîştiga. Din acelaşi motiv, beneficiind şi de avantajul terenului propriu, **Ştiinţa Petroşani** este favorită în întîlnirea cu „renovata" **Grivita Roşie**. Deschis oricărui rezultat, derby-ul moldovean: **Rulmentul Bîrlad — Politehnica Iaşi**. Victorie ieşeană? Poate, dar cu greu. Vor arbitra: **D. Pelegrini** (Dinamo — Farul); **T. Viting** (Steaua — C.S.M. Sibiu); **Al. Lemneanu** (Vulcan — Precizia); **G. Eftimescu** (Rulmentul — Politehnica); **Fl. Tudorache** (Universitatea — Gloria); **D. Grigorescu** (C.S.M. Suceava — Sp. studenţesc); **P. Ionescu** (Ştiinţa — Grivita Roşie).

Modeste FERRARINI

HANDBAL

CU ANTRENORUL EUGEN TROFIN DESPRE REPREZENTATIVA UNIVERSITARĂ A ROMÂNIEI

Aflată în pregătire pentru Campionatele mondiale universitare (programate în Suedia, între 27 decembrie şi 6 ianuarie), reprezentativa studenţească a României a participat, în urmă cu puţin timp, la un turneu internaţional în Uniunea Sovietică. La întoarcerea echipei în ţară, am solicitat antrenorului **Eugen Trofin** un scurt interviu.

— În ce stadiu de pregătire se află formaţia studenţească şi cum a evoluat ea în turneul de la Tbilisi?

— După cum ştiţi, turul de sală din cadrul campionatului naţional s-a încheiat pe 19 noiembrie, iar turneul a început 6 zile mai tîrziu, deci n-am avut practic timpul necesar pentru omogenizarea echipei (alcătuită din jucători de la 5 formaţii divizionare) şi, în plus, oboseala partidelor de campionat şi-a spus şi ea cuvîntul. Băieţii au avut o evoluţie inconstantă, lucru care a dus, în final, la clasarea pe locurile 3—4. În fond, însă, participarea noastră la acest turneu a avut ca principal scop rodarea lotului în vederea C.M. universitar. Prin această prismă, competiţia ne-a fost utilă, ea scoţînd în evidenţă părţile slabe din jocul formaţiei.

— Şi care sînt aceste părţi?

— În primul rînd lipsa de angajare, bărbăţia în joc, într-un cuvînt dîrzenia — atît de necesară în handbalul modern. Aceasta este principala problemă care trebuie să-i preocupe pe jucătorii noştri întrucît, la excelentele calităţi fizice cu care sînt înzestraţi şi la nivelul tehnico-tactic atins, puterea de angajare este hotărîtoare. Handbaliştii de la care aşteptam mult mai mult au avut evoluţii palide. Mă refer la **Cosma** — în evident regres după Olimpiadă, **Dan Marin** — fără verva şi forţa de şut care-l caracterizau, **Tudosie** — lipsit de incisivitatea cu care ne obişnuise.

— Ce impresie v-au lăsat celelalte formaţii participante la turneu?

— Trebuie să subliniez, de la bun început, că R. D. Germană a aliniat echipa naţională, la fel ca şi Cehoslovacia, aşa încît socotesc mai interesant să ne oprim asupra selecţionatei U.R.S.S. care era, de fapt, echipa studenţească, ce se pregăteşte, ca şi noi, pentru C.M. universitar. După părerea mea această echipă va avea un cuvînt greu de spus la „mondialele" universitare, fiind în momentul de faţă mult mai puternică decît echipa naţională a Uniunii Sovietice! Cîştigătoare a turneului, formaţia sovietică dispune de un lot omogen, cu o talie impresionantă şi o putere de luptă extrem de mare. În întîlnirea cu echipa României, după o primă repriză egală (10-10), handbaliştii sovietici au ştiut să profite de slăbiciunile noastre şi s-au detaşat în învingători la un scor concludent (25—15).

Iată, deci, că la C.M. universitar din Suedia vom avea adversari foarte puternici. Mă mai gîndesc, totodată, la echipele Cehoslovaciei şi Iugoslaviei. Zilele care au mai rămas pînă la startul acestei competiţii (aşteptată cu un interes sporit şi datorită faptului că se dispută cu un an înaintea campionatelor lumii), trebuie să aducă în sînul lotului nostru spirit de răspundere, de muncă şi pasiune, căci vrem — ca întotdeauna — să reprezentăm cu cinste tradiţiile handbalului românesc.

Rubrică redactată de
Horia ALEXANDRESCU

Clasamentele diviziei A

Iată clasamentele diviziei A la zi, comunicate de federaţia de specialitate:

FEMININ

1. Univ. Timiş.	9	8	1	0	107—80	17
2. IEFS. Buc.	9	7	1	1	114—71	15
3. Univ. Buc.	9	5	2	2	103—87	12
4. Rapid Buc.	9	4	1	4	84—81	9
5. Constr. Timiş.	9	4	1	4	79—79	9
6. Textila Buhuşi	9	3	2	4	77—83	8
7. Rulmentul Braşov	9	3	0	6	90—99	6
8. Voinţa Odorhei	9	3	0	6	85—95	6
9. Progresul Buc.	9	3	0	6	85—97	6
10. Mureşul Tg. Mureş	9	1	0	8	53—85	2

MASCULIN

1. Steaua Buc.	12	10	1	1	200—143	21
2. Univ. Buc.	12	9	3	0	178—145	21
3. Minaur Baia Mare	12	7	1	4	170—142	15
4. Dinamo Buc.	12	6	2	4	161—145	14
5. Univ. Cluj	12	5	2	5	179—176	12
6. Independenţa Sibiu	12	5	1	6	175—182	11
7. Polit. Timiş.	12	5	0	7	166—160	10
8. Trotuşul Gh. Dej	12	3	1	8	131—162	7
9. Dinamo Braşov	12	1	3	8	152—185	5
10. Voinţa Buc.	12	2	0	10	133—225	4

ANUNŢ

Şcoala sportivă „Energia" Bucureşti comunică pe această cale mutarea sediului în str. Barbu Văcărescu nr. 1, sector 2 (Clubul sportiv Dinamo)

LA SEMICERC...

● Campionatul feminin de handbal, divizia A, programează turul II în zilele de 25, 26 şi 27 decembrie în Sala sporturilor din Cluj, urmînd ca turul III să se dispute la Piteşti, în luna ianuarie a anului 1973.

● Comisia centrală de disciplină a hotărît acordarea următoarelor sancţiuni: jucătorii **Dieter Roth** (Independenţa Sibiu) şi **Ştefan Birtalan** (Steaua) — suspendare pe 3 etape; **Ion Popescu** (Steaua) şi **Horst Petri** (Independenţa Sibiu) — suspendare pe o etapă; **Ghiţă Licu** (Dinamo) — suspendare pe 3 etape; **Mircea Ştef** (Universitatea Bucureşti), **Samungi Valentin** (Dinamo Bucureşti) şi **Constantin Tudosie** (Universitatea Cluj) — suspendare pe 2 etape; **Rolf Schnepp** (Independenţa Sibiu), **Cornel Penu, Dan Marin, Dumitru Dinea** şi **Gheorghe Coman** (toţi de la Dinamo Bucureşti) — avertisment; **Günter Speck** (Independenţa Sibiu) — suspendare pe o etapă. De asemenea, se anulează suspendarea jucătorului **Teodor Bebu** din echipa Rapid Bucureşti.

Antrenorul **Cornel Oprişan** (Voinţa Bucureşti) — sancţionat cu avertisment.

● Prima etapă a returului diviziei B este programată pentru 8 aprilie 1973.

O lume în 440 de pagini, pe care o veţi descoperi citind:

ALMANAHUL „SCÎNTEIA" 1973

O surpriză sportivă de Anul Nou pentru cititorii Almanahului

FINALA campionatului mondial de fotbal din 1998 SE JOACĂ AICI!